

ket godt, at man ovre i Esbjerg har sagt: Nej, stop en Kende. Dette gaar dog lige godt for vidt. Her sidder man inde i Rigsdagen og skal til at vedtage et Lovforslag om en Havneudvidelse ved Esbjerg, og Esbjerg Kommune ønsker at faa Udvidelsen mod Øst og vil for at faa dette Ønske opfyldt gerne bidrage sit til, at det kan blive gennemført. Den er derfor ikke uvillig til at indgaa paa det Forlangende, som Regeringen tidligere har stillet om et Bidrag paa $\frac{1}{2}$ Mill., men saa erklærer man paa Rigsdagen, at man vil have Udvidelsen mod Vest. Det er stik imod de Interesser, Kommunen mener at skulle varetage. Den mener, at det ikke alene ikke vil gavne, men at det vil skade Kommunens Interesser. Og da Udvidelsen mod Vest bliver dyrere, forlanger man, at Esbjerg Kommune skal give $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere for at faa en Udvidelse, som den ikke blot ikke ønsker, men helst vil være fri for. De fleste ville sikkert indrømme, at et saadant Krav til Esbjerg Kommune er der ikke megen Mening i. Jeg vil derfor uden Hensyn til, om man foretager Udvidelsen mod Øst eller mod Vest, hævde, at man i hvert Fald ikke bør forhøje Kommunens Tilskud.

Men nu har Esbjerg Byraad for øvrigt erklæret, at udvider man mod Vest, vil det ikke yde den halve Million, som foreslaas, men maa modsætte sig ethvert Tilskud, medens det, naar man vælger den østlige Udvidelse, nok mener at kunne udrede den halve Million.

Det er mit Haab, at det høje Ting vil vedtage at anlægge Fiskerihavnen saaledes, som det er foreslaet af hele Udvalget, og at man med Hensyn til Trafikhavnens Udvidelse følger Mindretallet og derved gennemfører et Forslag, der støtter sig til Sagskundskaaben, gennemfører det Forslag, som Regeringen og Vandbygningsdirektøren anse for det bedste. Man faar derved en samlet Havn, og hele denne Udvidelse og Anlægget af Fiskerihavnen vil andrage et Beløb af 7,130,000 Kr. eller betydeligt mindre end det, der er foreslaet af Flertallet. Hvis dette Forslag vedtages, haaber jeg, at den højtærede Trafikminister vil lade sig nøje med det kommunale Tilskud paa $\frac{1}{3}$ Million, der foreslaas i Lovforslaget. Efter alt, hvad der foreligger, antager jeg, at Flertallet af det høje Ting nu, da man staar overfor Løsningen af dette Forslag, vil erkende, at den rette Løsning ligger i Udvalgets Forslag om Fiskerihavnens Flytning mod Vest og i Mindretallets Forslag om Trafik-

havnens Udvidelse mod Øst, saaledes som det er foreslaet i det Forslag, den højtærede Minister fremsatte i Fjor.

Brorsen: Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) maa i Virkeligheden være en lykkelig Rigsdagsmand, idet ingen Rigsdagssamling gaar til Ende, uden at han kommer hjem til Esbjerg med adskillige Millioner. Nu er jeg ikke misundelig paa den unge blomstrende By paa Vestkysten af Jylland. Tværtimod ønsker jeg den alt muligt godt, og desuden er en Lovgivning paa det Felt, vi her lovgive paa, til Gavn ikke alene for Esbjerg, men for vort hele Land. Dette Lovforslag vil koste mange Penge, men alligevel tror jeg, at vi her i Rigsdagen ere glade ved at behandle den Slags Lovforslag, fordi de vise, at der er Udvikling i vort Erhvervsliv paa mange Omraader. Det er Fiskerne, der trænge til denne Udvidelse, og det er det danske Landbrug, som med sin stadig større Eksport kræver mere Havneplads i Esbjerg, og det er endelig Handelen, som gerne vil have, at Eksporten i højere Grad end hidtil føres over Esbjerg.

Da den sidste ærede Taler saa udførligt har omtalt Mindretallets Forslag, skal jeg fatte mig i størst mulig Korthed. Hele Udvalget staar jo sammen, hvad Fiskerihavnens Beliggenhed angaar, idet vi efter de indtrængende Anmodninger fra Fiskernes Side ere blevne enige om, at de skulle have Havnen liggende der, hvor de ønske den. Jeg tror i det hele, at Udvalgets Medlemmer i dette Spørgsmaal have set stort og uhildet paa Sagen. Det viser sig ogsaa, at vi uden smaalige Partihensyn have sluttet os sammen paa den Maade, vi fandt bedst stemmende med vor Overbevisning angaaende denne specielle Sag. Vi ere som sagt blevne enige om, hvor Fiskerihavnen skulde ligge, fordi vi ikke vedblivende kunde modstaa de Ønsker, der fremsattes fra Fiskerne derovre. Vort Land er kun lille, vi kunne ikke gøre Erobringer paa Landjorden. Derimod kunde vi gøre Erobringer ude paa Havet. Vi tale saa meget om de uhyre Værdier, der ligge i Havet. Jeg tror, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil bidrage til, at vort Fiskeri paa Vestkysten gaar en udmærket Fremtid i Møde. Jeg er overbevist om, at den Fiskerflaade, vi have derovre, og som er vokset saa stærkt i de sidste Aar, yderligere vil vokse, naar vi faa den fortrinlige Havn, her er Tale om.

Med Hensyn til Trafikhavnen have vi jo delt os i et Flertal og et Mindretal.